

8266 LLEI 10/1991, de 4 d'abril, sobre potestats administratives en matèria d'espectacles taurins. («BOE» 82, de 5-4-1991, i «BOE» 98, de 24-4-1991.)

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I. El règim jurídic de la festa dels toros, que no ha estat objecte de modificacions substancials des que, en circumstàncies polítiques, econòmiques i socials ben diferents de les actuals, va ser promulgat, per l'Ordre de 15 de març de 1962, el text refós del nou Reglament d'espectacles taurins, necessita una actualització amb la finalitat d'homologar l'estructura jurídica que vertebrava la celebració d'aquests espectacles amb el nou ordenament jurídic nascut sota l'impuls de la Constitució.

Especialment necessària i urgent és la regulació actualitzada de les potestats que corresponen a les autoritats administratives en relació amb la preparació, organització i celebració dels espectacles taurins, cosa que exigeix, com a pressupòsit previ i ineludible, partir de la seva classificació general i de la determinació dels principis a què s'han d'atenir els elements fonamentals que integren la festa, constituïts per les places de toros, la professió de matadors de toros i de toros novells i les ramaderies d'animals de lídia.

Sens perjudici de les competències que corresponen a les comunitats autònomes en relació amb els espectacles taurins, com a espectacles és evident la seva connexió amb l'ordre públic i la seguretat ciutadana, els quals constitueixen competències exclusives de l'Estat, a l'empara de l'article 149.1.29 de la Constitució, i per al foment de la cultura, d'acord amb el que disposa l'article 149.2 de l'esmentat text constitucional; això obliga a delimitar les facultats que corresponen en la matèria al ministre de l'Interior i als governadors civils, autoritats que tenen atribuïda la competència de vetllar per la seguretat pública, d'acord amb l'ordenament jurídic vigent.

II. La garantia del dret dels espectadors i de la puresa de la festa requereix, també com a pressupòsit, que el règim de les festes taurines posi un èmfasi molt especial a assegurar la integritat del toro, de la seva sanitat i bravesa i, en especial, de la intangibilitat de les seves defenses. Per això, un bon nombre dels preceptes de la part més central de la Llei, a través de la intervenció administrativa prèvia, simultània i posterior a la lídia s'adreça a regular, en la mesura que es considera imprescindible, el tracte del procés, a partir del trasllat dels toros des de les deveses fins al reconeixement post mortem.

La presidència de la correguda de toros constitueix també una de les claus del desenvolupament de l'espectacle, l'ordre del qual ha d'assegurar per evitar la producció d'alteracions de la seguretat ciutadana. Aquest és el motiu pel qual la Llei en dissenya suficientment la figura, li concedeix facultats directives importants i li atorga potestats executives que garanteixin la consecució de les finalitats perseguïdes.

Un dels camps més sensibles a la seguretat ciutadana és el que fa referència a les corregudes de toros i altres festes taurines tradicionals, que se celebren a les vies públiques, que afectin com a actors o espectadors, voluntaris o involuntaris, tots els ciutadans sense excepció, per la qual cosa, si bé l'Estat no té evidentment vocació per a

la regulació de les seves peculiaritats, ja que el seu caràcter regional o local és indiscutible, necessàriament hi ha de ser present en l'organització i celebració per garantir, des d'un punt de vista extern, la seguretat ciutadana i l'ordre públic, evitar la producció d'alteracions de la seguretat ciutadana i dirigir-la de manera que aquesta es desenvolupi de manera adequada d'acord amb el reglament.

Així mateix, es fa necessari atorgar carta de naturalesa a l'associacionisme taurí per donar compliment en aquest camp al mandat constitucional dels articles 9.2, 22, 51 i 105 de la Constitució espanyola, i fomentar aquest tipus d'entitats representatives dels interessos de l'espectador en la seva diversa condició d'aficionat, abonat i, en tot cas, de consumidor o usuari del mateix espectacle taurí, amb la qual cosa es reforça la funció constitucional que aquells han de tenir en la protecció de la festa i en la defensa dels interessos dels espectadors organitzats associativament en diversitat de modalitats i àmbits.

III. Finalment, el règim sancionador és objecte d'especial atenció a la Llei. La implantació de la festa dels toros en la cultura i les aficions populars i, com a conseqüència, la seva incidència en la seguretat ciutadana obliguen a establir un sistema sancionador que, per la mateixa raó que exigeix la imposició de sancions a vegades greus i molt greus, requereix com a pressupòsit, d'altra banda imprescindible d'acord amb els principis del nostre règim constitucional, l'establiment, dins de la mateixa Llei, d'un esquema acurat i complet en el qual les infraccions quedin tipificades amb precisió i el conjunt de les sancions i dels seus efectes resulti també perfectament delimitat, sens perjudici de l'habilitació per concretar-ne alguna a través del desplaçament del text legal.

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit de la Llei.

L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de les potestats administratives relacionades amb la preparació, organització i celebració dels espectacles taurins, per garantir els drets i interessos del públic que hi assisteix i de tots els qui hi intervenen.

Article 2. Classes d'espectacles taurins.

1. Als efectes d'aquesta Llei, els espectacles taurins es classifiquen en corregudes de toros o toros novells, celebrades en places de toros permanents o habilitades temporalment per a això, i en celebracions taurines realitzades en aquestes places o en llocs de trànsit públic.

2. La celebració d'espectacles taurins en places de toros permanents ha de ser comunicada per escrit a l'òrgan administratiu competent i, en tot cas, al governador civil de la província, pels seus organitzadors o promotors amb l'antelació mínima i en la forma i els termes que es determinin per reglament.

L'Administració pot suspendre o prohibir la celebració de l'espectacle pel fet que aquest o la plaça no reuneixin els requisits exigits o pel fet d'entendre que hi ha raons fonamentades que es poden produir alteracions de la seguretat ciutadana.

La resolució s'ha d'adoptar en forma motivada i s'ha de notificar en el termini màxim de quaranta-vuit hores des de la comunicació que preveu aquest número, d'acord amb els requisits que estableix la Llei de procediment administratiu.

3. La celebració de festes taurines en places de toros no permanents, i també en llocs de trànsit públic, requereix l'autorització prèvia de l'òrgan administratiu competent i ha de ser comunicada, en tot cas, al governador civil, amb els terminis de sol·licitud i resolució que preve-

uen el número anterior. S'ha de denegar l'autorització quan la plaça o l'espectacle no reuneixin els requisits o s'entengui que hi ha raons fonamentades que es poden produir alteracions de la seguretat ciutadana.

En tot cas, l'autorització per celebrar aquestes festes requereix l'existència de les instal·lacions i els serveis sanitaris adequats per atendre qualsevol emergència que es pugui produir, d'acord amb el que preveu l'article 3 d'aquesta Llei.

Els requisits i les condicions que s'han de complir per garantir la seguretat de les persones i els béns i evitar perturbacions innecessàries de l'ús comú dels llocs de trànsit públic, s'estableixen per reglament.

Article 3. Places de toros.

1. S'han de determinar per reglament les condicions i els requisits mínims, segons les seves diferents categories, per a la construcció i, si escau, per a la rehabilitació de places de toros permanents, així com per a l'exercici de la seva pròpia activitat.

2. S'han d'establir les condicions que han de reunir les places de toros no permanents per a la celebració dels corresponents espectacles taurins.

3. La reglamentació de les instal·lacions i els serveis sanitaris, així com el corresponent règim sancionador, s'han d'establir en tot cas d'acord amb el que disposa la legislació general de Sanitat.

Article 4. Mesures de foment.

1. L'Administració de l'Estat pot adoptar mesures destinades a fomentar i protegir les activitats a què es refereix aquesta Llei, atenent la tradició i vigència cultural de la festa dels toros.

2. S'ha de parlar una atenció especial a la dotació de les instal·lacions i els serveis sanitaris adequats a les places de toros per a la celebració d'espectacles d'aquesta naturalesa.

3. S'han de regular les condicions per al funcionament de les escoles dedicades a la formació de nous professionals taurins i el suport a la seva activitat.

CAPÍTOL II

Règim de la intervenció i competències administratives

Article 5. Registres de professionals taurins i de ramaderies d'animals de lídia.

1. Amb la finalitat d'assegurar un nivell professional digne i garantir els legítims interessos de tots els qui intervenen en els espectacles taurins, es crea un registre general de professionals taurins.

2. Per preservar en la màxima puresa la raça i les castes dels animals de lídia s'estableix la inscripció obligatòria de les empreses dedicades a la seva cria en un registre oficial de ramaderies d'animals de lídia, en el qual també s'han d'inscriure les dades relatives als animals a partir del naixement.

3. S'ha de determinar per reglament l'organització dels registres a què es refereixen els apartats anteriors, les condicions per a la inscripció en les diferents seccions i categories de cadascun d'aquests i els efectes que té.

4. En aquests registres s'han d'incloure les sancions imposades i incidències rellevants relacionades amb la participació en els actes de totes les parts interventors.

Article 6. Intervenció administrativa prèvia a la lídia.

1. S'han de determinar per reglament les condicions en què s'ha d'efectuar el trasllat dels animals des de les deveses on s'hagin criat fins als llocs on han de ser lidiats,

amb la finalitat de garantir la seguretat i impedir la realització de qualsevol operació fraudulenta.

2. Una vegada hagin arribat a la plaça on han de ser lidiats els animals, aquests han de ser reconeguts pels veterinaris, en presència del titular de la presidència de la correguda, de representants del ramader i de l'empresari de la plaça, així com dels torejadors, si volen fer-ho. Aquests reconeixements han de versar sobre la sanitat, l'edat, el pes, l'estat de les defenses i la utilitat per a la lídia dels animals, així com sobre la seva bravesa, i és necessari que siguin rebutjades per la presidència els que no s'ajustin a les condicions establertes per reglament. Així mateix, s'estableix el procediment del sorteig i apartament dels animals declarats aptes per a la lídia.

3. També han de ser objecte de reconeixement els cavalls que hagin d'intervenir en el terç de vares, així com les condicions tècniques dels plastrons, les puntes de piques i les banderilles; la presidència ha de rebutjar els que no reuneixin els requisits establerts per reglament.

Article 7. La presidència de les corregudes.

1. El president, que ha de ser designat d'acord el que s'estableixi per reglament, ha de garantir el desenvolupament normal de l'espectacle i la seva seqüència ordenada; per a això ha d'estar assessorat per persones idònies i ha de ser auxiliat pel delegat governatiu, que ha de disposar de l'oportuna dotació de forces de seguretat, amb la finalitat d'evitar l'alteració de l'ordre públic i protegir la integritat física de tots els qui intervenen en la festa o hi assisteixen.

2. Correspon, en tot cas, a la presidència de la correguda:

- Ordenar el començament i el final de la lídia, així com els canvis de terç.
- Concedir els trofeus corresponents.
- Donar els avisos oportuns als toreros.
- Suspendre l'espectacle abans o durant la lídia en els supòsits excepcionals que es determinin.
- Adoptar totes les mesures que siguin necessàries per al bon i pacífic desenvolupament de l'espectacle, incloent-hi la prohibició de continuar actuant en una correguda i l'expulsió d'espectadors de la plaça.
- Ordenar la devolució als corrals dels animals quan consideri que no s'adapten al que està reglamentat.
- Concedir l'indult a la plaça als toros en les condicions que s'estableixin per reglament.
- Proposar motivadament les sancions que corresponguin.
- Aixecar acta amb les incidències de la correguda a què es refereix aquest article, la qual s'ha de traslladar a l'autoritat governativa competent.

3. Les decisions de la presidència de la correguda són immediatament executives i no requereixen cap altre tràmit que la comunicació verbal o, si s'escau, per escrit, a l'interessat.

Article 8. Drets i obligacions dels espectadors.

1. Els espectadors tenen dret a rebre l'espectacle en la seva integritat.

2. Els espectadors que durant la lídia es llancin a la plaça han de ser retirats i posats a disposició dels membres de les forces de seguretat.

3. S'han de determinar per reglament els altres drets i deures que els puguin correspondre.

Article 9. Intervenció administrativa posterior a la lídia.

Finalitzada la lídia, els veterinaris de servei han de fer els oportuns reconeixements post mortem dels animals,

amb la finalitat de comprovar-ne l'estat sanitari, l'edat i, en especial, la integritat de les banyes.

Si, un cop fet el reconeixement hi ha dubtes sobre la manipulació fraudulenta de les banyes, s'ha de procedir, amb les garanties degudes, a fer-ne una anàlisi ulterior, en el centre que es determini.

Igualment, quan del comportament dels animals durant la lídia es pugui sospitar de manera fonamentada que han estat objecte de tractament o manipulacions destinats a modificar-ne l'aptitud per a la lídia, la presidència de la correguda ha d'ordenar als veterinaris que procedeixin, una vegada morts, a la presa de les mostres pertinents amb la finalitat de comprovar la realitat de les manipulacions.

En aquests reconeixements, hi han de ser presents el president, els seus assessors i el delegat de l'autoritat. També hi poden ser presents el ramader i l'empresari o els seus representants.

Acabats els reconeixements post mortem, se n'ha d'estendre una acta, signada pel president, pel delegat de l'autoritat que hi hagi assistit, així com pels veterinaris de servei, on constin totes les incidències de la correguda, així com els resultats dels reconeixements.

Aquesta acta s'ha de lliurar a l'autoritat competent i pot donar lloc a l'adopció de mesures o a l'obertura de procediments per imposar les sancions corresponents als presumptes infractors.

Article 10. Altres corregudes i festes taurines.

1. S'han de determinar per reglament les condicions en què s'han de celebrar el toreig de rellons, els festivals taurins amb fins benèfics, els correbous, el toreig còmic i altres espectacles taurins.

En tot cas, en els espectacles comicotaurins no s'han de matar a la plaça els animals que es lidiïn, els quals han de ser sacrificats una vegada finalitzat l'espectacle.

2. S'han d'establir les condicions perquè puguin ser autoritzades les curses tradicionals de toros braus, el toreig d'animals per al foment i l'esbarjo de l'afició i el toreig de toros novells, amb la finalitat d'evitar tant accidents i danys a persones i béns com el mal tracte dels animals pels participants en aquestes celebracions.

Article 11. Organització administrativa i exercici de les competències que preveu aquesta Llei.

1. Competeixen al Ministeri de l'Interior les atribucions de caràcter general per executar el que disposa aquesta Llei.

2. Correspon als governadors civils:

a) Rebre les comunicacions dels promotors dels espectacles taurins que no necessitin l'autorització prèvia per a la seva celebració i comprovar que hi concorren les condicions i els requisits establerts.

b) Autoritzar la celebració dels altres espectacles taurins i l'obertura i el funcionament de recintes d'entreteniment amb toros braus i escoles taurines.

c) Nomenar els presidents de les corregudes i els seus assessors.

d) Adoptar les mesures necessàries perquè es compleixi rigorosament la normativa sobre el trasllat dels animals de lídia i els seus reconeixements previs i post mortem.

Article 12. Comissió Consultiva Nacional d'Assumptes Taurins.

Es crea la Comissió Consultiva Nacional d'Assumptes Taurins amb funcions d'assessorament en aquesta matèria.

La Comissió està formada, sota la presidència del ministre de l'Interior o l'autoritat en qui delegui, per representants de les diferents administracions públiques com-

petents en la matèria i dels diferents sectors empresarials i professionals interessats, així com de les associacions, federacions o confederacions d'aficionats o abonats més representatives.

S'ha de determinar per reglament el nombre dels representants i la seva procedència respectiva, així com les funcions i el procediment d'actuació de la Comissió.

CAPÍTOL III

Règim sancionador

Article 13. Infraccions i sancions.

1. Sens perjudici d'altres responsabilitats que, si escau, es puguin deduir, són infraccions administratives en aquesta matèria les accions o omissions voluntàries tipificades en aquesta Llei, que poden ser desplegadas per reglament.

2. Les infraccions administratives en matèria d'espectacles taurins es classifiquen en lleus, greus i molt greus, de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

3. Són subjectes responsables de les corresponents infraccions les persones físiques o jurídiques que hi incorrin i, en particular, les següents:

a) Els ramaders d'animals de lídia.

b) Els empresaris taurins.

c) Els facultatius que intervinguin en el reconeixement dels animals de lídia.

d) Els professionals taurins en les seves diferents categories i els auxiliars.

e) Els organitzadors o promotors de celebracions taurines.

f) Els espectadors i, en general, els participants en espectacles taurins no compresos en la relació anterior.

4. Les infraccions lleus prescriuen al cap de dos mesos, les greus, al cap d'un any, i les molt greus, al cap de dos anys, a comptar de la data en què s'hagin comès o, si aquesta és desconeguda, des d'aquella en què s'hauria pogut incoar l'expedient; s'interromp, en tot cas, la prescripció des que el procediment es dirigeix contra l'infractor i torna a córrer des que el procediment finalitza sense sanció o es paralitza durant més de tres mesos per una causa no imputable a l'afectat. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput de la prescripció és la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què la infracció es consumi.

5. Les sancions lleus prescriuen al cap de dos mesos, les sancions greus, al cap d'un any i les molt greus, al cap de dos anys. El termini de prescripció comença a comptar des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'ha imposat la sanció o des que se'n trenqui el compliment si ha començat.

6. No tenen caràcter de sanció la clausura de places de toros o d'escoles taurines o recintes d'entreteniment amb toros braus que no tinguin les autoritzacions preceptives, o la suspensió de la seva activitat fins que se solucionin els defectes advertits o es compleixin els requisits exigits per raons sanitàries o de seguretat, així com la prohibició o l'impediment que actuïn en els espectacles taurins els toreros que no tinguin l'habilitació reglamentària.

Article 14. Infraccions lleus.

Són infraccions lleus les accions o omissions voluntàries no tipificades com a infraccions greus o molt greus que, segons el que s'especifiqui per reglament, suposin l'incompliment de les normes reguladores dels espectacles taurins.

Article 15. Infraccions greus.

Són infraccions greus:

- a) L'incompliment o compliment defectuós dels deures d'identificació i vigilància dels animals de lídia, als efectes del que preveuen els articles 5 i 6.
- b) La manipulació fraudulenta de les defenses dels animals de lídia.
- c) L'administració als animals de lídia de productes tendents a disminuir-ne la força o la integritat física o a modificar-ne artificialment el comportament o les aptituds.
- d) Capejar o fustigar animals de lídia sense el consentiment exprés dels propietaris en finques, deveses o corrals de prova.
- e) La lídia en corregudes de toros braus i de novells d'animals torejats amb anterioritat.
- f) La contractació de persones no habilitades o inhabilitades per a la lídia.
- g) La intervenció en la lídia de tota persona inclosa a l'apartat anterior o aliena a les quadrilles.
- h) La intervenció de professionals taurins en la lídia que no estiguin prèviament anunciats o l'alteració injustificada i sense avís previ de la composició del cartell.
- i) La suspensió no justificada de la correguda per part de l'empresa.
- j) La utilització antireglamentària de plastrons, puntes de pica, banderilles, estocs o piques, així com d'altres estris o objectes per a la lídia.
- k) L'actuació manifestament contrària a les normes establertes per al terç de vares.
- l) La inassistència injustificada, l'abandonament o el fet d'absentar-se sense autorització després de començar i abans d'acabar la correguda anunciada, per part dels professionals taurins, així com la seva actuació manifestament antireglamentària.
- m) La negativa a lidiar i matar l'animal sense una causa que ho justifiqui.
- n) La revenda no autoritzada de localitats per a espectacles taurins, així com les actuacions fraudulentament en relació amb els períodes de subscripció d'abonaments i la posada a disposició del públic de la totalitat de les entrades de què disposi l'empresa.
- o) L'incompliment de les condicions establertes per al funcionament de les escoles taurines.
- p) L'incompliment de les condicions establertes per a la celebració dels espectacles compresos a l'article 10.
- q) El llançament de coixins o una altra classe d'objectes, així com la creació de situacions de risc.
- r) La manipulació, substitució fraudulenta o retirada sense autorització dels precintes reglamentaris.
- s) La resistència o desobediència a les ordres de la presidència.

Article 16. Infraccions molt greus.

Són infraccions molt greus:

- a) L'incompliment de les mesures sanitàries o de seguretat exigibles per a la integritat física de tots els qui intervenen o assisteixen als espectacles taurins.
- b) La celebració d'espectacles taurins amb infracció dels requisits de comunicació o autorització que exigeix aquesta Llei, que no estiguin inclosos en el paràgraf p) de l'article anterior.
- c) La comissió, dins d'un any natural, de tres infraccions greus.

Article 17. Sancions per faltes lleus.

Per a les infraccions lleus s'ha d'imposar la sanció de multa de 5.000 a 25.000 pessetes.

Article 18. Sancions per faltes greus.

1. Per a les infraccions greus, es poden imposar alternativament o acumulativament les sancions següents:

- a) Multa de 25.000 a 10.000.000 de pessetes.
- b) Suspensió per lidiar fins a un màxim de sis mesos.
- c) Inhabilitació per prendre part en espectacles taurins de qualsevol classe per un període de fins a dos anys en els supòsits a què es refereixen els articles 8.2 i 15.d).
- d) Clausura fins a un any d'escoles taurines.

2. També es pot decretar el decomís dels elements utilitzats per cometre la infracció.

Article 19. Sancions per faltes molt greus.

Per a les infraccions molt greus, es poden imposar alternativament o acumulativament les sancions següents:

- a) Multa de 10.000.000 a 25.000.000 de pessetes.
- b) Inhabilitació durant un any per a l'exercici de l'activitat empresarial de ramaderia d'animals de lídia i d'organització d'espectacles taurins.
- c) Inhabilitació per actuar com a professional taurí durant un any.

Article 20. Graduació de les sancions.

1. Per a la graduació de les sancions l'òrgan competent per imposar-les ha de tenir en compte especialment el grau de culpabilitat i, si escau, el dany produït o el risc derivat de la infracció i la transcendència.

2. Les multes que escaigui imposar en relació amb fets comesos durant la celebració d'una correguda es redueixen a la meitat de les previstes si es tracta d'una correguda de toros novells, i en la quota que es determini, si es tracta d'altres celebracions taurines.

Article 21. Publicitat de les sancions.

L'òrgan administratiu competent ha de fer públiques les sancions imposades, una vegada siguin fermes, en la forma que es determini per reglament.

Article 22. Procediment sancionador.

1. El procediment sancionador corresponent a les infraccions tipificades com a greus i molt greus s'ha d'ajustar al que disposa la Llei de procediment administratiu.

2. El procediment sancionador per a les infraccions tipificades com a lleus s'ha d'inspirar en criteris de sumarietat, i s'ha de garantir, en tot cas, l'audiència de l'interessat.

3. El procediment administratiu sancionador se suspèn quan s'inicia un procediment penal pels mateixos fets, i es manté la suspensió fins a la finalització d'aquest, i en cap cas no es pot imposar una sanció administrativa si hi ha recaigut condemna en el procés penal.

Article 23. Mesures cautelars.

L'òrgan competent per ordenar la incoació de l'expedient sancionador ha d'adoptar totes les mesures necessàries per impedir que, durant la tramitació, en derivin perjudicis per a l'interès públic o per a tercers, d'acord amb el que preveu la Llei de procediment administratiu, incloent-hi el dipòsit dels instruments i efectes de la infracció.

Article 24. Competència sancionadora.

1. Correspon al governador civil la imposició de les sancions lleus i de les greus fins a la quantia d'1.000.000

de pessetes, així com la inhabilitació temporal per al toreig.

2. Correspon al ministre de l'Interior la imposició de les altres sancions greus i de les molt greus.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

El que estableix aquesta Llei és d'aplicació general si no hi ha disposicions específiques que puguin dictar les comunitats autònomes amb competència normativa en la matèria; la seva execució correspon als òrgans competents d'aquelles, sens perjudici de les facultats atribuïdes a l'Estat en relació amb els espectacles taurins.

L'obligació de comunicar als governadors civils la celebració d'espectacles taurins i la facultat de suspendre'ls o prohibir-los per raó de possibles alteracions de l'ordre públic o la seguretat ciutadana, que preveu l'article 2, són d'aplicació directa en tot el territori nacional, a l'empara de l'article 149.1.29 de la Constitució.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Fins que no es publiqui el Reglament general d'execució d'aquesta Llei, continuen en vigor l'actual Reglament d'espectacles taurins, així com les altres disposicions relatives a aquests, siguin quines siguin les seves modalitats i, en general, totes les normes relatives a la cria i el control dels animals de lídia.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions, de rang legal o reglamentari, que s'oposin als preceptes que conté, els contradiguin o hi siguin incompatibles.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—La quantia de les multes que preveu aquesta Llei pot ser actualitzada pel Govern a proposta del ministre de l'Interior, tenint en compte la variació de l'índex oficial de preus al consum, i s'han d'incrementar en la mateixa proporció les competències que atribueix l'article 24.1 als governadors civils.

Segona.—El Govern ha d'aprovar, en el termini de sis mesos, el Reglament general per a l'execució d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 4 d'abril de 1991.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el BOE núm. 98, de 24-4-1991.)